

Foaie religioasă de învățătură, cateheză și informare, pentru zidirea sufletească a credincioșilor
Pentru o viață frumoasă, arzând în flacăra credinței și a iubirii

SFÂNTUL PROROC ILIE

APARE GRATUIT DUMINICA NR. 57 / 2 MAI ANUL III, 2021

facebook.com/Parohia „Sf. Ilie” Cristești Botoșani Cristesti1.mmb.ro

Cine n-a fost să îl întâmpine pe Domnul atunci când a intrat în Ierusalim ca un împărat și cine n-a strigat atunci: „Osana, Fiul lui David”?! Dar n-au trecut decât patru zile și același popor, cu aceeași limbă, striga: „Răstignește-L, răstignește-L!” Uimitoare prefacere! Dar ce să ne minunăm? Nu facem și noi același lucru atunci când după primirea Sfințelor Taine - Trupul și Sângele Domnului -, îndată ce ieșim din biserică uităm tot, și evlavia noastră, și milostivirea lui Dumnezeu față de noi, și ne lăsăm, ca și mai înainte, în voia faptelor iubirii de sine: la început „neînsemnate”, apoi mai mari, și poate că, mai înainte chiar de a trece patru zile, măcar că nu vom striga altuia: „Răstignește-L!”, îl vom răstigni pe Domnul în noi înșine. Si toate acestea Domnul le vede și le rabdă! **Slavă îndelungii Tale răbdări, Doamne!** (Sfântul Teofan Zăvorățul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*, Sophia 1999, Buc.).

DUMINICA FLORIILOR INTRAREA DOMNULUI ÎN IERUSALIM

Duminica Floriilor (sau Floriile) este o sărbătoare creștină fără dată exactă, comemorată întotdeauna în ultima duminică dinaintea Paștelui. Sărbătoarea comemorează un eveniment menționat de către toate cele patru evanghelii (Marcu 11:1–11, Matei 21:1–11, Luca 19:28–44, Ioan 12:12–19): intrarea triumfală a lui Iisus în Ierusalim în zilele dinaintea patimilor. În seara acestei duminici încep în biserici slujbele deniilor din săptămâna Sfințelor Patimi.

Floriile – date istorice

Primele mențiuni despre această sărbătoare provin din sec. IV: Sf. Epifanie, Îi atribuie două predici, iar pelerina apuseană Egeria (sau Etheria), descrie modul cum se sărbătorea această duminică la Ierusalim spre sfârșitul secolului IV.

În vechime, Duminica Floriilor era numită și Duminica aspiranților sau a candidaților la botez, pentru că în această zi catehumenii mergeau cu toții, cu mare solemnitate, la episcop, spre a-i cere să fie admiși la botez, iar acesta le dădea să învețe Simbolul credinței. Se mai numea și Duminica grațierilor, pentru că, în cinstea ei împărații acordau grațieri. După un obicei străvechi, menționat chiar în sec. IV de către pelerina Egeria și generalizat în toată Biserica creștină, se aduc în biserici ramuri de salcie, care sunt binecuvântate și împărțite credincioșilor, în amintirea ramurilor de finic și de maslin, cu care mulțimile l-au întâmpinat pe Domnul la intrarea Sa triumfală în Ierusalim și pe care noi le purtăm, simbolic, în mâini ca semn al biruinței împotriva morții.

Potrivit tradiției, atât la Bizanț, cât și la curțile domnești din Țările Românești, sărbătoarea Floriilor se prăznuia cu multă solemnitate. Luau parte împărații (domnii) cu demnitarii lor, cărora li se împărțeau făclii aprinse ca și la Paști.

Salcia: simbolul morții și al vieții

Salcia are un simbolism propriu și acesta mai ales datorită caracteristicilor specifice legate de modalitatea ei de înmulțire, fiind totodată folosită cu diferite sensuri în tradițiile religioase precreeștine și apoi și în creștinism.

Simbolismul salciei a fost foarte bogat la popoarele necreștine, cu precădere la slavi și la popoarele baltice. Ceea ce a uimit mai mult dintotdeauna a fost puterea ei aproape

indestructibilă de creștere și regenerare, fără niciun ajutor din partea omului. Însăși denumirea ei a fost dedusă, atât de greci cât și de romani, din această realitate extraordinară de creștere pe care o are.

În tradiția Vechiului Testament salcia apare în contexte ce exprimă cu precădere bucuria de a trăi. Pentru prima dată se întâlnește salcia în timpul sărbătorii corturilor. Această sărbătoare, care comemorează evenimentul ieșirii din Egipt a evreilor sub conducerea lui Moise, începe în ziua a 15-a a lunii a șaptea (Tisri) și ține un răstimp de șapte zile (Levitic 23, 34). Cu această ocazie, sunt aduse Domnului ofrande din roadele pământului și jertfe de animale.

În practica liturgică de mai târziu, ramuri de salcie au fost purtate în procesiune în jurul altarului jertfelor în toate cele șapte zile ale sărbătorii corturilor. Punctul culminant al simbolismului creștin legat de salcie este însă legat de taina cea mai presus de toate a fecioarei Maria, taina mamei care a ales fecioria și care a conceput mai presus de fire, viața, pe Hristos cel întrupat.

Ca simbol al adevăratului creștin, salcia ne învață că adevărata putere de viață este în noi înșine; că nouă ne revine să adăpăm această viață din nemuritoarele izvoare ale „apei vieții” care este Hristos și Biserica Sa, și astfel să ajungem să trăim prin noi înșine, cu puterea raiului, adevărata noastră menire, aceea de a fi fii ai vieții, ai lui Dumnezeu, ai „Celui ce Este”

În sâmbăta dinaintea Floriilor, femeile împart plăcinte de post și le dau de pomană vecinilor, rudelor și tuturor musafirilor.

În dimineața de Florii, oamenii merg cu ramuri de salcie la biserică, pentru a-L întâmpina pe Hristos. Acestea sunt sfințite și apoi sunt puse la icoane și ar trebui ținute până la următoarea sărbătoare de Florii.

Tot în această zi își serbează onomastica cei care au nume de flori. Conform statisticilor, aproape 1 milion și jumătate de români își serbează onomastica.

Doamnele și domnișoarele ce poartă nume de flori: cel mai des nume întâlnit este Viorica. Altele sunt: Florentina, Florica, Camelia, Violeta, Margareta, Delia, Lăcrămioara, Crina, Narcisa, Panseluța. Dar și bărbații poartă nume de flori: cei mai mulți se numesc Florin sau Viorel, dar se serbează azi și Florian, Florentin, Narcis, Ghiocel sau Bujor. (<https://criticarad.ro/duminica-floriilor-semnificatie-crestina-traditii-si-obiceiuri-la-romani/>).

În fiecare duminică și sărbătoare, de la ora 8:00, Utrenia, Acatist, Sfânta Liturghie și Parastas (după caz).

Săptămâna Patimilor

Pentru creștinii ortodocși, **Săptămâna Patimilor** este săptămâna de la sfârșitul Postului Paștilor, de la Sâmbăta lui Lazăr până la sârbătoarea Paștilor. Se mai numește și **Săptămâna Mare**. După Sâmbăta lui Lazăr (în care se face pomenirea învierii lui Lazăr de către Hristos și făgăduința învierii tuturor), se intră în ultima săptămână a Postului Paștilor (Postul Mare), Săptămâna Mare sau Săptămâna Patimilor, timp în care în slujbele bisericești se face pomenirea ultimelor zile ale lui Hristos pe pământ, înainte de Răstignirea și Învierea Lui. În timpul acestei săptămâni, slujbele Utreniei se săvârșesc în seara zilei dinainte (sub formă de Denie), conform obiceiului vechi care spune că ziua începe la apusul soarelui și se sfârșește la apusul soarelui din ziua următoare.

Duminica Floriilor

Prima zi a Săptămânii Patimilor începe cu Vecernia de sâmbătă seara, care conduce spre slujba Intrării Domnului în Ierusalim de a doua zi dimineața (Duminică). Hristos își face intrarea triumfală în Ierusalim, fiind primit cu ramuri de palmier (la români credincioșii aduc la biserică ramuri de salcie), ca un împărat; astfel se vestește venirea pe pământ a Împărăției Cerurilor.

Lunea Mare

Primele trei zile ale Săptămânii Patimilor (sau Săptămânii Mari) ne amintesc de ultimele porunci/sfaturi/îndrumări lăsate de Hristos ucenicilor Săi.

Slujba Utreniei (numită *denie*) săvârșită în

serile Duminicii Floriilor și a zilelor de luni și marți din Săptămâna Patimilor sunt grupate în jurul temei Mirelui, inspirate din Pilda celor zece fecioare (Matei 24, 1-13) care cheamă la pregătirea pentru A Doua Venire a lui Hristos, căci „în mijlocul nopții vine furul”.

Troparul Miezonopticii: „Iată Mirele vine în miezul nopții și fericită este sluga pe care o va afla priveghind; iară nevrednic este iarăși pe carele [il] va afla lenevinduse. Vezi dar, suflete al meu, cu somnul să nu te îngreuezi, ca să nu te dai morții, și afară de împărăție să te încui. Ci te deșteaptă strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeule; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.” În sfânta și marea Luni facem pomenire de fericitul Iosif cel preafrumos și de smochinul care s-a uscat din cuvântul Domnului.

Tâlcuire de la părintele Teofil Părăian: Luni, în Săptămâna Sfințelor Pătimiri ale Domnului nostru Iisus Hristos, Biserica ne aduce aminte de fericitul Iosif cel frumos, cel frumos la trup și la suflet. Este vorba de Patriarhul Iosif, care ne impresionează pe toți prin dorința lui de a-I sluji lui Dumnezeu împlinind poruncile, prin dorința lui de a fi curat înaintea lui Dumnezeu, prin faptul că a fost bun și binevoitor cu frații săi care l-au vândut în Egipt. El este o preînchipuire a Domnului nostru Iisus Hristos, cel vândut de Iuda, unul dintre ucenicii săi, este o preînchipuire a Domnului Hristos, care a ținut să împlinească întru toate voia Părintelui Cereș și să ne fie nouă pildă de urmat. Fericitul Iosif este omul

în fata conștiinței în Marțea cea Mare. Și noi, parcurgând Săptămâna Sfințelor Pătimiri, am pomenit marți pilda cu cele zece fecioare și pe cele zece fecioare, luând aminte și prin textele liturgice din ziua respectivă la cele cinci fecioare înțelepte, care au avut untdelemn în candelile lor și care l-au întâmpinat pe Mirele care este Domnul Hristos, au intrat cu El în camera nunții și s-au bucurat de ospățul mirelui, în timp ce celelalte cinci fecioare nu s-au putut bucura de întâlnirea cu Mirele pentru că au mers să și cumpere untdelemn pentru candelile lor. Această pildă, Domnul Hristos ne-o pune în față ca să ne gândim la faptul că trebuie să fim întotdeauna pregătiți prin fapte bune pentru întâmpinarea Mirelui cereș, să fim alcătuiți prin faptele noastre cele bune ca să putem lua parte la ospățul cel veșnic.

În **Sfânta și Marea Miercuri** se săvârșește Taina Sfântului Maslu, în amintirea ungerii lui Hristos cu mir, în Betania. La sfârșitul slujbei, preotul îi unge pe credincioși cu Sfântul Mir. Tot în această zi se pomenește vinderea lui Iisus de către Iuda (de aceea credincioșii ortodocși țin și miercurea ca zi de post de-a lungul întregului an).

Sfânta și Marea Joi începe cu slujba Vecerniei unită cu Sfânta Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare. În această zi se face și sfințirea unui al doilea Agneț, care va fi folosit apoi de-a lungul anului la împărtășirea bolnavilor (și a copiilor). Acest moment amintește de prezența lui Hristos pe pământ la momentul Cinei cele de Taină. În unele locuri, după rugăciunea amvonului se face Slujba spălării picioarelor, amintind de gestul lui Hristos care a spălat picioarele ucenicilor, după Cină. Seara se face Utrenia pentru Vinerea Patimilor, cu Denia celor 12 Evanghelii. Pericopele evanghelice citite amintesc ultimele învățături ale Mântuitorului către ucenici, precum și înainte-vestirea Patimilor Sale, rugăciunea pe care o face Hristos și Noul Legământ.

Sfânta și Marea Vineri începe cu citirea Ceasurilor Împărătești, până la Vecernia de vineri după-amiază, în timpul căreia se face amintirea coborârii trupului Mântuitorului de pe Cruce. Preotul este cel care împlinește coborârea de pe Cruce: el ia trupul Mântuitorului, simbolizat de Sfântul Epitaf (pânza pe care este pictată sau brodată

imaginea lui Hristos) și îl așază în mijlocul bisericii pe un fel de năsalie care închipuie Mormântul Mântuitorului. În timpul slujbei de seară, numită Prohodul Domnului (sau a Plângerii la mormânt), preotul ia Sf. Epitaf, ducându-l, în procesiune, în jurul bisericii înainte de a-l așeza în Altar, pe Sfânta Masă (unde urmează să rămână până în miercurea din ajunul Înălțării Domnului). Procesiunea, urmată de credincioșii care poartă în mâini lumânări aprinse, simbolizează coborârea lui Hristos la Iad.

În **Sfânta și Marea Sâmbătă** se slujesc Vecernia și Sfânta Liturghie a Sf. Vasile cel Mare, cu citiri din Psalmi și binecuvântările Învierii, care amintesc de coborârea Mântuitorului la Iad, semnificând „Prima Înviere” a lui Adam și biruința asupra morții.

Sfintele Paști

Sărbătorirea Paștilor, *Sărbătoarea*

sărbătorilor, începe chiar înainte de miezul nopții cu Canonul Sâmbetei celei Mari; la începerea Vecerniei Învierii, în biserică este întuneric deplin. La miezul nopții, preotul ia lumină de la candela de pe Sfântul Altar și o dă mai departe credincioșilor, zicând de trei ori: „Veniți de primiți lumină!”. Apoi, cu preotul în frunte, credincioșii ies din biserică în procesiune cântând „Învierea Ta, Hristoase Mântuitorule, îngerii o laudă în ceruri și pe noi pe pământ ne învrednicește cu inimă curată să Te mărim”. Afară, preotul citește Evanghelia Învierii de la Matei 28, 1-16, dă binecuvântarea „Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor” și, după Amin-ul credincioșilor, cântă pentru prima oară Troparul Învierii: „Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le”, repetat intercalat cu stihirile Învierii. Slujba continuă cu Canonul Învierii, stihirile Învierii și ale Paștilor, apoi Sfânta Liturghie.

După terminarea Sfintei Liturghii, în unele comunități credincioșii se retrag pentru o agapă, o masă comună la care se face dezlegarea postului printr-o rugăciune specială, cuprinsă în Molitfelnic.

În zilele Paștilor, până la Înălțare, credincioșii cântă troparul „Hristos a înviat din morți” și se salută unii pe alții cu „Hristos a înviat!”, la care se răspunde: „Adevărat a înviat!”. (https://ro.orthodoxwiki.org/S%C4%83pt%C4%83m%C3%A2na_Patimilor).

vrednic de pomenire pentru toate câte s-au întâmplat cu el. A fost iubit de părinții lui, a fost iubit de Patriarhul Iacov. Frații lui l-au vândut în Egipt. A ajuns în Egipt și așezarea sufletului său a fost probată într-o ispită peste care a trecut. A ajuns în închisoare învinuit fiind de păcate, el, care a ținut să rămână fără de păcat, apoi ca tâlcuitor al viselor lui Faraon, mai-marele Egiptului, însă a fost găsit drept înțelept și bun de a conduce Egiptul și a salvat de la moarte prin înfometare pe concetățenii săi și pe conaționali săi, pe care după aceea i-a adus în Egipt. De aceea Sfânta noastră Biserică îl pomenește cu cinstire ca un preînchipuitor al Mântuitorului.

Luminânda: „Cămara Ta, Mântuitorul meu, o văd împodobită, și îmbrăcăminte nu am, ca să intru într-însa. Luminează-mi haina sufletului meu, dătătorule de lumină, și mă mântuiește.”

Marțea Mare

În Marțea Săptămânii celei Mari am făcut pomenire, tot îndrumați de Sfânta noastră Biserică, despre pilda celor zece fecioare, deci despre fecioarele înțelepte și despre fecioarele neînțelepte. Este o pildă spusă de Domnul Hristos și pe care Sfânta noastră Biserică ne-o pune

PROGRAM LITURGIC
SĂPTĂMÂNA MARE
SÂMBĂTa lui LĂZĂR—UTRENIE SF. LITURGHIE SF>IOAN GURĂ DE AUR
POMENIREA MORȚILOR
SPOVEDIT
DUMINICA FLORIILOR—
UTRENIA, ACATIST SF. LITURGHIE
SF>IOAN GURĂ DE AUR
DENIE ora 17,00
LUNI
RUGĂCIUNILE DE DIMINEAȚĂ
ÎMPĂRTĂȘIT CREDINCIOȘI LA DOMICILIU
DENIE ora 17,00
MARȚI
RUGĂCIUNILE DE DIMINEAȚĂ Ceaslov Ceasurile zilei
DENIE ora 17,00
MIERCURI
RUGĂCIUNILE DE DIMINEAȚĂ
PARACLISUL MAICII DOMNULUI 9.00
-10,00 Ceaslov Ceasurile zilei
DENIE ora 17,00
JOI
RUGĂCIUNILE DE DIMINEAȚĂ
SFÂNTA LITURGHIE A SF. VASILE
CEL MARE Pregătirea Sfintei Împărtășanii pentru bolnavi
DENIE ora 17,00
VINERI
RUGĂCIUNILE DE DIMINEAȚĂ
Ceasurile și VECERNIA SCOATERII SF. EPITAF Ora 10.00
DENIE ora 17,00 PROHODUL DOMNULUI IISUS HRISTOS
SÂMBĂTĂ RUGĂCIUNILE DE DIMINEAȚĂ
Pregătire îmbrăcat biserică pentru Sfintele Paște